

ANNO 1752.

Ius nomi-
andi ad Me-
ropolitana
Ecclesiam,
Dignitates,
Canonatus,
Mansionaria-
tus, & Cap-
pellanias re-
feruntur Be-
nigne Regine
Hungarie,
ejusque Fi-
liorum, &
Descendentium.

comprehensa, sacrisque Canonibus, & prefati Concilii Tridentini Decretis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis non repugnent, uti, frui, potiri, & gaudere libere, & licite etiam possint, & valeant, perinde, ac si eis nominati, & expresse concessissent eadem Apostolica auctoritate etiam perpetuo concedimus, & indulgemus.

§. 16. Et insuper, attentis prefatae Mariæ Theresiæ Regine peculiaribus meritis, dum ipsa pro erectione novæ Archiepiscopalis Ecclesiæ Goritien. hujusmodi, consensum præstitit unioni Beneficiorum aliquot Ecclesiasticorum de suo jure-patronatus existentium, ac considerabilibus muneribus, & donativis eisdem Archiepiscopali Ecclesiæ Goritien. per eam factis, sperantes etiam quod in posterum; pro ejus singulari liberalitate, alia similia, aut majora facere possit, eidem Mariæ Theresiæ Regine, ejusque Filiis, & Descendentibus, Jus nominandi ad prefatam Archiepiscopalem Ecclesiam tam hac prima vice, a primæva illius erectione & institutione per Nos, ut præfertur, factis, Pastoris solatio destitutum quam deinceps, quoties eam pro tempore quomodolibet, non tamen per obitum apud Sedem Apostolicam prefatam, etiam Pastoris solatio destituti contigerit, Personam idoneam, per Nos, & Romanum Pontificem pro tempore existentem, ad nominationem hujusmodi eidem Ecclesiæ Goritien. in Archiepiscopum præficiendam, necnon ad Præposituram, & Decanatum, & Primiceriatum, & quinque Canonatus & Præbendas, ac sex Mansionariatus præfatos, necnon ad unam & alteram perpetuas Cappellanas in præfata Ecclesiâ Patriarchali Aquilejensi per Nos, ut præfertur suppressa, & extincta, pro celebratione Missarum, & Anniversariorum præfatorum, inibi per unam & alteram Presbyteros, Cappellanos nuncupandos, obtinendas, designatos, & ut præfertur, erectos & erectas hujusmodi, quomodocumque, & quotiescumque illos, & illas de cetero, quibusvis modis, & ex quorumcumque personis, etiam Nostris, & Romani Pontificis pro tempore existentis, seu quorumvis præfatae Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, etiam tunc viventium, Familiaribus, & continuis Commensalibus, seu præfatae Romanæ Ecclesiæ & Curie Officialibus, aut alias reservationem, & affectionem inducentibus, seu per liberam, etiam ex causa permutationis, resignationis de illis in Romana Curia præfata, etiam, in Nostris, & Romani Pontificis pro tempore existentis manibus, vel extra eam quomodolibet, respective factas & admissas aut assuentionem aliorum Beneficiorum Ecclesiasticorum quavis auctoritate collatorum, seu illorum, & illas pro tempore respective, obtinendum in aliquo ex mensibus Nobis, & Romano Pontifici pro tempore existentis præfati, ac eidem Sedi Apostolicæ reservatis, non tamen per obitum apud Sedem eandem, decessum, vel quavis aliam dimissionem, amissionem, privationem, Religionis ingressam, & professionem in ea emissionem, Matrimoni contractum, aut alias quomodocumque, & qualitercumque vacare contigerit, personas, itidem idoneas, in Præpositura per Nos, ut præfertur, erecta præfata, quovis modo, & in quibusvis mensibus pro tempore vacante, per Ordinarium Locum; in Primiceriatu vero, ac singulis quinque Canonatibus, totidemque Præbendis, ac sex Mansionariatus, necnon una & altera Cappellani per Nos, ut præfertur, erectis hujusmodi, non tamen in infrascriptis sex mensibus pro tempore vacan., neque in dicto Decanatu quovis modo, & in quibusvis mensibus etiam pro tempore vacante, etiam per eundem Ordinarium Locum respective instituendas, simili Apostolica auctoritate pariter perpetuo reservamus, concedimus, & assignamus; necnon Jus nominandi hujusmodi tam ad dictam Ecclesiam Goritien. quam ad Præposituram, & Decanatum, & Primiceriatum, & quinque Canonatus, totidemque Præbendas, & sex Mansionariatus, ac unam & alteram Cappellanas, per Nos, ut præfertur, erectas, & erectos hujusmodi, Regium existere, eidemque Mariæ Theresiæ Regine, ejusque Filiis, & Descendentibus præfatis, semper & perpetuo competere, illudque vim, effectum, naturam, substantiam, essentiam, qualitatem, validitatem, & roboris firmitatem Juris nominandi Regii hujusmodi obtinere, ac uti tale sub quacumque de-

rogatione, etiam cum quibusvis prægnantissimis, & efficacissimis clausulis, & decretis, in quacumque dispositione etiam per viam Constitutionis, Legis, Regule, Cancellariæ Apostolicæ, aut alias; quomodocumque facta, nullatenus comprehendit, neque illi ulla unquam tempore, & ex quavis causa derogari posse, neque debere, ac collationes, provisiones, & qualvis alias dispositiones de Præpositura, & Decanatu, ac Primiceriatu, & quinque Canonatibus, totidemque Præbendis, ac sex Mansionariatus, necnon una & altera Cappellani, ut præfertur, erectis hujusmodi, ab ipse Mariæ Theresiæ Regine, & ejusque Filiis, & Descendentium præfatorum consensu, seu nominatione, pro tempore factas, processusque desuper habendos, & inde sequenda quacumque, nulla & invalida, nulliusque roboris, vel momenti fore & esse, ac pro nullis & infectis haberi, nec jus, aut coloratum titulum possidendi cuique per illa tribui posse decernimus.

§. 17. Cum hoc tamen, quod quoties præfata Ecclesiâ Goritien. Pastoris solatio destituit, ac Decanatum præfatum quovis modo, & in quibusvis mensibus, præfatum vero Primiceriatum, ac quinque Canonatus, totidemque Præbendas, & sex Mansionariatus, ac unam & alteram Cappellanas, ut præfertur, erectos & erectas hujusmodi, in sex mensibus, scilicet Januarii, Martii, Maii, Julii, Septembris, & Novembris, Sedi Apostolicæ præfate juxta Concordata Germaniæ reservatis, vacare contigerit, ad illam, & illos, ac illas nominatio hujusmodi, Nobis, & Successoribus Nostris Romanis Pontificibus pro tempore existentibus tantum fieri debeat, & ad illos, & illas respective, ut præfertur, pro tempore nominati, Litteras Apostolicas, cum expressione tamen fructuum tam Decanatus, quam Primiceriatu, ac quinque Canonatuum, totidemque Præbendarum, necnon sex Mansionariatum, & unius, & alterius Cappellaniarum hujusmodi, in viginti quatuor ducatis auri de Camera hujusmodi, juxta stylum Germaniæ, expedire teneantur; ad Ecclesiam præfatae vero Goritien. pro tempore etiam nominati pariter Litteras Apostolicas expedire, ac jura præfatae Camera Apostolicæ, & alii propterea debita, juxta taxam, quæ ab eorundem Cardinalium Collegio præfati, habito respectu ad præfatos redditus Mensæ Archiepiscopalis Goritien. præfatae, necnon ad aliam taxam correspondentem redditibus a præfato Monasterio Sancti Petri de Rosacio, ut præfertur, dismembratis, & pro tempore existentis Archiepiscopo Goritien. assignatis, in summa septingentorum florenorum auri hujusmodi, statuta sunt, & quam in eadem summa in Libris Camera Apostolicæ præfatae describi volumus; & in qua taxa florenorum septingentorum, comprehendit debeat taxa Communis dicti Monasterii Sancti Petri de Rosacio Goritien. Diocesis, quæ ab Archiepiscopo Goritien. pro tempore, utpote in provisione Ecclesiæ Archiepiscopalis solvenda, in Litteris Apostolicis Commendæ ejusdem Monasterii desuper expeditis persolvi non debeat, persolvere similiter teneantur.

§. 18. Præfentes quoque Litteras semper & perpetuo validas, & efficaces esse & fore, nec ulla unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis, sub invaliditatis vitio, seu intentionis Nostræ, aut alio quovis defectu notari, impugnari, invalidari, seu in jus vel controversiam vocari, aut adversus illas quocumque juris vel facti, aut gratiæ vel justitiæ remedium impetrari posse, nec illas sub quibusvis similibus vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus, etiam per Nos, & Sedem Apostolicam præfata, sub quibuscumque tenoribus, & formis, & sub quibusvis clausulis, & decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, etiam consistorialiter, pro tempore factis, & faciendis, comprehendendi, vel confundi, sed tanquam ad Fidei Catholicæ exaltationem, Divinique Cultus incrementum, & animarum edificationem, & solatium, factas, & emanatas, semper ab illis excipi, & validissimum statum restitutum, repositas, ac plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub quacumque posteriori data, per futuros, & pro tempore existentis Archiepiscopum, &

PONT. A. XII.

Quando expeditæ sint Litteræ Apostolicæ, & cum quibus expressionibus.

Clausula pro præmissorum firmitate.

PONT. A. XIII.

Aliter iudicari prohibetur.

Derogatio contrarij.

Indicio per nalis.

Die 18. Aprilis 1752.

& Capitulum, ac Canonicos Goritien. præfatos, ac alios, quorum favorem eadem præfates Litteræ quomodolibet concernunt, quancumque eligenda, concessas, validasque fore & esse, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; & sic ab omnibus ceteris, & ita per quoscumque Judices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuncios, & quolibet alios quavis prærogativa, & privilegio fungentes, ac honore, & præminencia fulgentes, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere, & secus super his a quodam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum & inane Motu pari similiter decernimus &c. &c. &c.

§. 19. Non obstantibus priori voluntate Nostræ præfata, ac pie memoriæ Bonifacii Papæ Octavi etiam prædecessoris Nostris de una, & Concilii Generalis de duabus Dietis, dummodo ultra tres Dietas aliquis vigore præfatum iudicium non trahatur, ac quibusvis aliis, etiam in Synodalibus, Provincialibus, Generalibus Conciliis editis vel edendis, specialibus vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Nostris & Cancellariæ Apostolicæ præfatae Regulis, de jure quæsto non collendo, ac de gratis adinstar non concedendis, necnon Lateranensis Concilii novissime celebrati, uniones, & applicationes perpetuas, nisi in casibus a jure permisis fieri prohibentis, ac quantum opus sit, primordij Monasterii, & Ordinis præfati, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, privilegiis quoque, indultis, & Litteris Apostolicis, quibusvis Superioribus, & Personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, aut alias quomodolibet, etiam pluries, & iteratis vicibus concessis, confirmatis, approbatis, & innovatis, necnon præfata ultima dicti quondam Augustini Codelli voluntate, & dispositione. Quibus omnibus & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione, alias de illis, eorumque totis tenoribus, specialibus, specificis, & expressis, ac individuali, & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia etiam exposita, & peculiaris forma servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo, ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, præfatis pro plene & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum omnium & singulorum validitatis effectum, hac vice dumtaxat, specialiter & expresse, ac latissime & plenissime harum quoque serie, motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus derogamus, contrariis quibuscumque &c.

§. 20. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam Nostræ abolitionis, perpetuæ suppressionis, extinctionis, erectionis, concessionis, dismembrationis, separationis, assignationis, unionis declarationis, applicationis, annexionis, incorporationis, facultatum impartitionis, indulti, juris nominandi, reservationis, & extensionis, decreti, mandati, & commissionis, collationis, provisionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo quinquagesimo secundo, Quartodecimo Kalendas Maji, Pontificatus Nostris Anno XII.

Expedita in Cancellaria Apostolica.

PRIVILEGIA

ANNO 1752. II.

Et Indulta concessa Confraternitati Sanctæ Mariæ de Succursu contra Infideles in Civitate Januæ erectæ ampliantur, & declarantur.

BENEDICTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Plas Christifidelium Societas Omnipotentis Dei cultum per assidua Religionis obsequia, simul in Societate Proximorum utilitatem, per impensa Charitatis officia promoventes, Apostolica liberalitatis favoribus, & gratiis libenter cumulamus, ac etiam Indulta, & Privilegia semel ipsis concessa ampliamus, & declaramus, prout in Domino salubriter expedire conspiciamus.

§. 1. Cum itaque alias a Nobis emanaverit Litterarum summo vescentium in forma Brevis sub Annulo Piscatoris, quarum initium est Attendentes favore Confratrum pia Societatis Beatæ Mariæ Virginis de Succursu contra Infideles nuncupate in Civitate Januensis canonice erectæ, in quibus, inter alia illius Confratribus tunc & pro tempore existentibus concessa Privilegia, & Indulta, hoc etiam continetur, quod Confratres prædicti in Januensi Ditione, & Dominio commorantes, & elemosynas juxta Confraternitatis hujusmodi Statuta prompte contribuentes, seu alia pia opera in Statutis ipsis contenta & expressa adimplentes, Privilegio vescentium, & lactiniis, diebus Dominicis, & quibuslibet secundis, tertiis, & quintis Ferris cujuslibet Hebdomadæ Quadragesimæ, exceptis tamen Dominicis in Palmis, & Hebdomadæ Majoris respective nuncupatis diebus, ac servata lege & jejunii, unica comestione in die, uti possent, & valeret, prout in enunciatis Litteris distinctius continetur.

§. 2. Cumque, sicut nuper pro parte Dilectorum Filiorum modernorum dictæ Congregationis Confratrum Nobis expolitum fuit, non tam ipsorum majori solatio, quam ipsius Confraternitatis progressibus magnopere proficuum fore censetur, si Nos privilegium, seu Indultum hujusmodi, ad alios omnes Quadragesimæ dies ampliare, & extendere dignemur: Nos, qui ejusdem Confraternitatis utilitatem, ac etiam augmentum sinceris desideramus affectibus, illius Confratres prædictos, eorumque singulares personas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innotati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes; supplicationibus pro eorum parte Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, & Apostolicæ potestatis plenitudine, supradictum Privilegium, seu Indultum, Ovis, & Lactiniis certis Quadragesimæ diebus vescenti, eidem Confraternitati, ejusque Confratribus, ut præfertur, concessum, non solum confirmamus, & approbamus; Verum etiam ipsis modernis, & pro tempore existentibus ejusdem Confraternitatis Confratribus prædictis, in Reipublicæ Januensis Ditione, & universo Dominio tantum commorantibus, non tamen illis, qui Archiepiscopi, Episcopi, & inferiores Prælati, nec non cujusvis Regularis Ordinis Professores, & quoad Ecclesiasticos seculares, qui ad Sacrum Presbyteratus Ordinem promoti respective sint & fuerint, nisi hujusmodi Archiepiscopi, Episcopi, Prælati, aliique Ecclesiastici Regulares, & Presbyteri seculares, sexagesimum ætatis annum compleverint, ut ipsi & eorum singuli, omnibus tam Dominicis, quam ferialibus diebus Quadragesimæ, etiam Dominicis in Palmis, & per Hebdomadam Majorem nuncupatam, iidem Ovis, & Lactiniis vesci, servatis tamen in singulis Ferris jejuniis legibus, & unica tantum comestione in die, libere & licite possint, & indulgemus.

§. 3. Quia vero ad aures Nostras, non sine animi nostri molestia, sile dumtaxat relatione delatum fuit,

ANNO 1752.

scilicet, aliud Indultum, seu Privilegium in dictis prioribus Litteris Nostri contentum, per quod videlicet concessum fuit, ut singuli dictae Confraternitatis Confratres Presbyterum quemlibet Confessarium ab Ordinario Loci respective approbatum eligere possint, qui unumquemque eorum a peccatis reservatis etiam Sedi Apostolicae, bis in ipsorum vita, & in eorumdem mortis articulo absolvere valeat, ita ab aliquibus intelligi & interpretari, ut singuli Confratres praedicti, novam singulis annis adscriptionem eidem Confraternitati, juxta illius Statuta, obtinentes, duabus vicibus inter unam, & alteram adscriptionem hujusmodi, hoc est duabus vicibus in singulos annos, abolutionem a casibus reservatis, & quidem, non solum Sedi Apostolicae praedictae, sed etiam Ordinarii Locorum respective reservatis, sine eorumdem Ordinarii licentia, solo dictarum Litterarum Nostri vigore, recipere possint: Nos interpretationes hujusmodi, tam rectae disciplinae perniciosas, quam etiam Nostri mentis, ac voluntatis contrarias, de medio tollere volentes; Motu proprio, ac certa scientia, earumdem praesentium tenore edicimus & declaramus, Nostre mentis, ac voluntatis nunquam fuisse, nec esse, ut praedictae Confraternitatis Confratres, vigotes dictarum Litterarum Nostri, extra mortis articulum, plusquam duabus vicibus in toto ipsorum vita decursu, quantumvis pluries eidem Confraternitati se adscripserint, Privilegio praedicto sibi concessio, eligendi videlicet Confessarium, qui eos a casibus reservatis absolvat, uti aut gaudere; nec etiam, ut Confessarii ab istidem Confratribus sic electi, earumdem Litterarum Nostri vigore, ipsos a casibus Ordinarii Locorum respective reservatis, sine eorumdem Ordinarii licentia, absolvere possint, valeant; nec unquam hujusmodi eligendi, & respective absolvendi facultatem, ultra duas vices in toto cujuslibet Confratris vite cursu, extra ipsorum mortis articulum, & praeterquam in casibus Nobis, & Sedi Apostolicae duntaxat, non vero etiam Ordinarii Locorum reservatis, nisi eorumdem Ordinarii licentia respective accedat, per Nos in praesentibus Nostri Litteris concessam fuisse; & consequenter abolutiones, in vim earumdem Litterarum, contra praesentis declarationis Nostre tenorem, forsan de praeterito impetratas, aut in posterum impetritas, nemini suffragari potuisse, sive posse, decernimus & declaramus; & ita censeri volumus, atque precipimus; rejectis interpretationibus superius enunciatis, quas Nos earumdem praesentium tenore, & Apostolica auctoritate, reprobamus, & a quolibet cujusvis status, gradus, conditionis, & Ordinis, etiam necessario forsan exprimentis, teneri, tradi, defendi, aut in praxim deduci prohibemus, & interdicimus; in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

f. 4. Ut autem praesentis declarationis Nostre, nec non reprobationis, & prohibitionis hujusmodi tenor, ad eorumdem Confratrum, & quorumcumque Confessarium ab ipsis forsan eligendorum, aliorumque in praesentibus interesse habentium, notitiam certius perducatur: Nos earumdem praesentium serie, & auctoritate praedicta, Venerabilibus Fratibus Archiepiscopis, & Episcopis, ac Dilectis etiam Filiis Praelatis inferioribus, Locorum Ordinariis, in praedicta Ditione, & universo Dominio Reipublicae Januensis constitutis, committimus & demandamus, ut de vero sensu dictarum priorum Litterarum Nostri, & de praesentium voluntate Nostri, praedictos omnes, in suis quique Civitatibus, Dioecibus, & Territoriis, instructos reddant, aliisque opportunis rationibus animarum securitati, & Apostolorum Decretorum observantiae prospiciant. Quocirca volumus, ut praesentium Litterarum transcriptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica Dignitate constitutae munitis, eadem ubique fides habeatur, quae ipsis originalibus haberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

f. 5. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Nostri confirmationis, ampliationis, concessionis, Indulti, declarationis, prohibitionis, mandati, commissionis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare praesumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, & Beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Sandio.

Videri afferuntur transmissio.

Ordinarii Locorum committitur hujus declarationis publicatio, & executio.

Nec eo tantum in vita eo non possunt Confratres, non obstantibus, adscriptionibus Confraternitati.

De tantum in vita eo non possunt Confratres, non obstantibus, adscriptionibus Confraternitati.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem Anno PONT. INCARNATIONIS DOMINICAE MILLESIMO SEPTINGENTESIMO QUINGENTESIMO SECUNDO, duodecimo Kalendas Septembris, Dat. 21. AUGUSTI 1752.

Carol. Passioneus.
J. Datarius.
VISA DE CURIA.
J. C. Boschi.
Loco + Plumbi.
J. B. Eugenius.
Registrata in Secretaria Brevium.

CONFIRMATIO III.

Concordiae inter Episcopum Herbipolensem, & Abbatem Monasterii Abbatis nuncupati Fulden. Ordinis S. Benedicti, Nullius Dioecesis Provinciae Moguntinae, super Jurisdictione quasi Episcopali in Clerum, & Populum Ditionis praefati Monasterii.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

INEFFABILI Dei bonitate in supremo Apostolatus Soglio praesidentes, inter Pastoralis Officii Nostri curas, nil magis cordi Nobis est, nique ferventius exoptamus, quam pacem inter Catholicarum Ecclesiarum praesentem inter se vicinos, Antistes fovere, augere, illamque perpetuo conservare, ad hoc ut ipsi Antistes, semotis a se quibuscumque animi molestiis, possint quietam mentem, & tranquillam cordem non solum doctrinae verbi, sed etiam exemplo boni operis, suae cura Pastoralis commissas oves ad Coelestia Regna perducere: Quamobrem ea libenter concedimus, quae ad pacem ipsam inter eos conservandam magis apta esse dignoscuntur, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire.

f. 1. Exhibita siquidem nobis nuper per parte Venerabilis Fratris Nostri Caroli Philippi moderni Episcopi Herbipolen. & Dilecti Filii Amandi moderni Abbatis Monasterii Abbatis nuncupati Fulden. Ordinis Sancti Benedicti Nullius Dioecesis Provinciae Moguntinae, ac respective Sacri Romani Imperii Principum, petio continere, quod cum alias non exigui momenti lites & controversiae, inter tunc existentem Episcopum Herbipolen. & Abbatem praefati Monasterii, ex una, & altera Partibus, praesentem super Jurisdictione quasi Episcopali in Clerum, & Populum Ditionis praefati Monasterii, exortae viguissent: Demum de Anno Domini millesimo septingentesimo vigesimo secundo, ad conciliandam inter eos, uti vicinos Principes, eorumque vicinos Principatus, firmam pacem & sinceram amicitiam, de consensu tam Ecclesiae Herbipolen. Capituli & Canonicorum, quam praefati Monasterii Conventus & Monachorum tunc existentium, quasdam litem praefatarum per tot longum tempus agitatarum via amicabilem extinctivam conventionem ediderunt. Cupientes modo tam Carolus Philippus Episcopus, quam Amandus modernus Abbas praefatus, inter eos, uti vicinos Principes, perfectam constantemque pacem, & amicabilem tranquillitatem, novis veteri transactionibus superadditis stipulationibus, ac respective modificationibus, novam cum totius & integri praerogativa supra dictarum Conventionum tenoris insertionem, ac modernorum Capituli, & Canonicorum dictae Ecclesiae Herbipolen. ac Conventus & Monachorum praefati Monasterii respective consensu, ac instituto, & celebrato tam per praefati Caroli Philippi Episcopi, quam per Amandi Abbatis praefati, respective Deputatos, Legatos, & Consiliarios, Conventu, habitaque matura deliberatione, Concordiae Instrumentum in quinque Capitibus seu Paragraphis consistens confecerunt, cujus Instrumenti tenor est, qui sequitur.

f. 2. Nos Dei & Apostolicae Sedis gratia Carolus Philippus Episcopus Herbipolensis Sacri Romani Imperii Princeps Franciae Orientalis Dux &c. Et Nos gratia eadem Amandus Sacri Romani Imperii Princeps & Abbas Fuldenensis Augustissimae Romanorum Imperatricis Archicancellarius per Germaniam & Gal-

Ubi res fructus in animarum salutem excedit praesentibus transacionibus.

Ad ecclesiam das lites factae ante praesentibus transacionibus.

Ubi res fructus in animarum salutem excedit praesentibus transacionibus.

Tenor instrumenti recentioris transactionis quibus ditione.

PONT. A. XII.

& Galliam Primas &c. Notum facimus per praesentes, earumque tenore declaramus, pro Nobis, nostrisque Ecclesiis, & Successoribus, quod cum usque ab anno millesimo septingentesimo vigesimo secundo, inter bonam memoriam Joannem Philippum Franciscum Episcopum Herbipolensem, & bonae memoriae Constantinum Abbatem ac Principem Fuldensem, Praedecessores nostros, de consensu utriusque Capituli, inita atque erecta fuerit quaedam concordia extinctiva litem a pluribus retro annis inter utramque Ecclesiam super jurisdictione dioecesana vigentium, reservato quidem, & variis interjectis impedimentis non secuto usque in praesens, Apostolicae Sedis beneplacita; Nos Antecessorum nostrorum vestigia sectantes, ac probe perpendentes, quantum rei Catholicae, hac praesertim difficili & periculosa temporum conditione, interfit, ut pax & sincera amicitia fovetur & juxta conservetur inter Principes Ecclesiasticos Imperii Germanici, Territoria contemina habentes, maxime vero etiam excitati paternis, istidemque geminatis adhortationibus Sanctissimi Domini BENEDICTI PAPE XIV. felicissime & gloriosissime regnantis, qui sane, pro ea, qua eminet, summa & admirabili sapientia, quid singulis pro orbem Dioecesis, Fideique, ac Religionis bono magis sit opportunum, & quid promovenda animarum salutis potissimum conducatur, unus omnium optime perspexit; in id curam, animosque nostros convertitur, ut dudum agitata inter praedecessores nostros, subinde vero intermissa pacis, & concordiae studia, resumeremus, novique veteri transactioni superadditis stipulationibus, & respective modificationibus, ad perfectam Ecclesiarum nostrarum pacem & tranquillitatem, necnon ac conciliandam inter vicinos Principatus nostros arduis conjunctionis, necessitudinis, officiorumque vinculum, in eum, qui sequitur, modum conveniremus. Placuit itaque ante omnia supra dictam Concordiam anno millesimo septingentesimo vigesimo secundo Carolotadii inter praefatos praedecessores nostros inita, ejusdemque singula capita, nisi in quantum illis per infra scriptas novas conventiones derogatum fuerit, in toto suo robore permanere; ac prout totum, atque integrum eius tenorem hoc loco repetere & inferere, qui talis est.

Vetus transacionis anno 1722.

f. 3. Nos Dei, & Apostolicae Sedis gratia Joannes Philippus Franciscus Episcopus Herbipolensis, Franciae Orientalis Dux, Sac. Rom. Imperii Princeps, Ecclesiae Metropolitanae Moguntinae Praepositus &c. Et nos gratia eadem Constantinus Sacri Romani Imperii Princeps, & Abbas Ecclesiae Fuldenensis, Divae Augustinae Archi-Cancellarius, per Germaniam, & Galliam Primas &c. Notum facimus, uti tenore praesentium declaramus, pro nobis, nostrisque Ecclesiis, & Successoribus, qualiter cum jam de anno millesimo sexcentesimo sexagesimo secundo a Venerabilibus piissimae memoriae Domini Praedecessoribus nostris, super praefata ab Ecclesia Herbipolensi in certa Loca, ac Ditionis Fuldenensis Parochias, spirituali Jurisdictione, Concordia quaedam inita, in Curia autem Romana variis ex causis recessa, onerosa deinde, ac diuturne lites reassumenda occasu fuerit; insuper non sine fundamentis timentum sit, ne idem Processus omni adhibita industria adduc annis quamplurimum perseverare, & inter utramque Ecclesiam perpetuo discordiarum fomites alere valeat; unde nos, difficillimorum temporum pericula, & eventus praesentibus habentes, istius matura utriusque deliberatione perpensis, judicavimus nobis, nostrisque Successoribus, Ecclesiis, & subditis, tam in spiritualibus, quam temporalibus, consilium magis ac prospectum fore, si per notam a Sancta Sede Apostolica confirmandam Concordiam, liti huic modis, ac finis imponeretur. Eapropter, tractatibus praesentibus per Plenipotentiariorum nostrorum Carolotadii de praeterito mense Mayo Anno currentis desuper habitis, specialiter vero de seitu, & consensu plurimum Reverendorum, Perillustrium, ac nobis Episcopo, & Principi Herbipolensi Dilectorum, & Devotorum, Praepositi, Decani, & Capituli Ecclesiae nostrae Cathedralis Herbipolensis, tum etiam plurimum Reverendorum, Perillustrium, ac nobis Abbati, & Principi Fuldenensis Dilectorum, & Devotorum, Decani, Praepositorum, & Capituli Ecclesiae Fuldenensis, ad stabilendam veram amicitiam, & sinceram vicinitatem, illa, quae, hic subnectundum Bullar. Rom. Bened. XII. Tom. IV.

ter, transigimus, ac ea, quae sequitur, forma concordavimus.

f. 4. Nos Episcopus Herbipolensis Dilectioni suae Fuldenensis, ejusque Successoribus, ratione spiritualis habetur controversae jurisdictionis, nullam amplius in futuram litem movebimus, sed illam ex nunc, & in perpetuum, eidem, ejusque Successoribus, ac Ecclesiae Fuldenensis libere taliter credimus, seu relinquimus, ut Ecclesia, & Dioecesis Fuldenensis, sit maneatque Nullius, habeatque ejusdem Antistes in Clerum & Populum jurisdictionem ordinariam privative, qualis de facto Reverendissimo Fuldenensis, sive de jure, sive ex privilegio, sive ex praescriptione, aut consuetudine competit; hancque jurisdictionem exerceat, ut hactenus exercita est; tam in Civilibus, & Matrimonialibus Latorum, quam in Beneficialibus, & Criminalibus Clericorum, aliisque Ecclesiasticis causis, & ordinationibus quibuscumque, sive per se, sive per Vicarium, aut Commissarium suum, quos constituerit, aut destituere; sicut & Clerum in omnibus tam Curatis, quam non Curatis Beneficiis instituire, aut destituere, visitare, Synodum congregare, & alia omnia facere; quae a jurisdictione quasi Episcopali dependent, ipsi semper integrum & liberum sit, sine ullo ad nos Episcopum Herbipolensem appellandi jure, & salva libertate, pro ut, quae sunt Ordinis, quaeque, & desectu Gradus, Reverendissimo Fuldenensis haud competant, non tantum Regulares, sed & Clericos secularis sui Territorii, pro Ordinibus sacris suscipiendis, mittendi ad quemcumque Antistitem, gratiam, & communionem Sanctae Sedis Apostolicae habentem; salva item libertate quaecumque accedendi Catholicum Antistitem pro Sacramento Confirmationis, consecrandis Ecclesiis, Altaribus &c. Et contra nos Abbas, & Principes Fuldenensis hanc a Dilectione sua Herbipolensi voluntarie nobis declaratam desistentiam, & cessionem, sive restitutionem, perpetua gratitudine recognoscentes, concessimus & rati habuimus, ut eadem non vigeat, vel duret diutius, quam quousque Ecclesia, & Principatus Fuldenensis, juxta Fundatorum mentem, sui Catholico-rum manibus perseverit, si vero per vim majorem, seu aliam quaecumque viam (quod Deus avertat) contigerit Ecclesiam Fuldensem in Laicales Catholicorum, aut Acatolicorum manus incidere, tunc Ecclesia Herbipolensis praesentium sui sum Episcopale hoc in casu libere exerceat, & tandem maneat, donec Ecclesia Fuldenensis in statum pristinum fuerit redintegrata, ac restituta. Ut tamen tristes hujusmodi eventus melius evitentur, nos Episcopus Herbipolensis Ecclesiae Fuldenensis adversus omnes, & singulas hostium inselationes, atque violentas incursum, omnem, quam sibi ac suae vicinitatis exigit, operam, & assistentiam toties praestare appromittimus, quousque requiriti & super fuerimus, & temporum circumstantiae idem postulare viderent. Ut vero amica haec concordia, & mutua partium conventio, eo firmius in suo vigore conservetur, quousque Abbas & Principes Fuldenensis, ad ingressum regimini sui, Episcopalem, & quousque Episcopus Herbipolensis responsum transmittere teneantur.

f. 5. Amica officiorum nostrorum oblatione praevia, & quid alias boni ac grati praestare possumus, Reverendissimo Principi, Domine, Amice, & Vicine in primis Dilecte Dilectionem vestram pro constanti propense vicinitatis confidentia latere volumus, quod nos, post obitum Domini nostri Antecessoris N. Piissimae memoriae, unanimi perillustri Capitulo nostri suffragio, in Abbatem & Principem Fuldensem non ita pridem, & quidem die N. canonice electi fuerimus de facto quoque in actuali, & quieti Abbatis, & Principatus nostri possessione constituti sumus. Cum autem probe recordamur Concordiam inter Dilectionem vestram, (aut vestre Dilectionis Dominum Praedecessorem Joannem Philippum Franciscum,) ac inter Dominum nostrum Antecessorem Constantinum, anno millesimo septingentesimo vigesimo secundo, super praesentia, ac in modo dicto anno nobis in perpetuum cessa, sive restituta Jurisdictione Ecclesiastica in aliquibus locis nostri territorii, inita, ac conventionis ibidem adhaesae, quatenus per nos revocatione perenni amicitiae per hujusmodi concordiam stabilitae, mox ab electione confirmationis nostrae Ecclesiae contra quoscumque pro vicibus praesentis ad requisitionem assistentiae, singulis vicibus per litteras

ANNO 1752.

Tentorium separatum cum amplissimo jure in Clerum, & Populum instituitur Abbati.

Formula epl. doli, qua Abbas suam electionem nunciavit Episcopo.

ANNO 1752.

teras petatur, & vicissim a Dilectione vestra nobis per litteras responsorias sine ulla recusatione concedatur: Hinc Dilectionem vestram hinc amice requirimus, ut ad has nostras Concordie sedepidite conformer notificationis, & requisitionis Litteras, eo se vicissim modo erga nos declaret, prout in eadem Concordia continetur, & de eadem amice confidimus; hoc autem, quod premonstrata Concordia nullatenus contraveniatur, nec ad perpetuam conservandam veram amicitiam eo tempore stabilitam ullam unquam occasionem sinis pretermittendi, qui proinde ad exhibendam grata officia semper prompti permanemus. Datum Erc. Nos Dei & Apostolicae Sedis gratia Erc. Dilectionis vestre Officiisissimus & Fidelis Amicus, ac Vicinus N. N.

R. e. s. p. o. n. s. i. u. s.

§. 6. Responso: Officiorum nostrorum amica oblatione praevia, & quicquid alius boni, ac grati praestare possumus, Reverendissime Princeps, Domine, Amice & Vicine in primis Dilecte: Litterae Dilectionis vestrae, sub N. ad nos directae de ejusdem electione in Abbatem & Principem Fuldensem salsus nobis reverenter, ex quibus insinuat cognovimus id, quod Dilectio vestra in vim Concordiae de anno millesimo septingentesimo vicesimo secundo a nobis amice requisivit: quemadmodum igitur Dilectioni vestrae ad hujusmodi adeptam Dignitatem principalem a Deo omnem gratiam, & benedictionem ex corde appreciamur, ita pariter, secundum tenorem dictionum litterarum, cessionem, seu resolutionem Ecclesiasticae jurisdictionis, dictae Concordiae conformem, non solum harum vigore confirmamus, sed insuper promittimus, quod ubi Dilectionem vestram, ejusdem Successores, & Ecclesiam, contra spem, a quoquoque praesertim Aetholico, vel Heterodoxo, vicinis, vel exteris, in mentionata Jurisdictione Ecclesiastica, vel alius suis Juribus praedictum, aut turbationem pati contigerit, fida tunc assistentia, pro modo nostrorum virium, non sinus desistat, pro ut etiam in omnibus aliis occurrentibus Dilectione vestra Erc. Erc. Nos Dei, & Apostolicae Sedis gratia Erc. Dilectionis vestrae Officiisissimus & Fidelis Amicus ac Vicinus, N. N.

Permittitur

§. 7. Porro cum ratione Parochiae in Schonbra, ubi inter Ecclesias Herbipolensem, & Fuldensem super spiritali jurisdictione nonnullae differendae exortae fuerint: Nos Episcopus Herbipolensis, & Nos Abbas Fuldenensis, ad tollendum omnem essentialis lapidem: ac pro majore utriusque Ecclesiae utilitate, & Fidelium salute, necessarium & opportunum esse censuimus, ut ab Episcopo Herbipolensi praefata Parochia in Schonbra, alioque Filiales Ecclesiae, cum alia Parochia, alioque Juribus spiritualibus ad Ecclesiam Fuldensem pertinentibus, utriusque commutentur; unde praevio pariter maturo casu examine, taliter rem concordavimus, ut Parochia praedicta, cum Jure patronatus in Schonbra, omnesque ejusdem filiales (excepta illa parte loci Rienderberg, cuius jurisdictione temporalis ab Ecclesia Herbipolensi spectat) nec non sex filiales Parochias, in Hilters, & Wilsdorf, scilicet Batten, Deuten, Seufers, Findias, Blanda, & Molbers, cum omnibus Juribus, & pertinentiis, uti & cum oneribus conseruet, ad liberam Ecclesiae Fuldenensis provisionem ac dispositionem in perpetuum pertinent. E contra Ecclesia Herbipolensis, in equum dictorum jurium compensationem, Parochiam in Eckerbach, & Kleinassen, prout huc usque constituta fuit, cum omnibus filialibus, pertinentiis, & iuribus, excepto inrepatronatus ad Familiam Nobilitum de Rosenbach pertinente, prout etiam locum Morlesau filialem Parochiae in Dippach prope Hammelburg, necnon Jure, quod habentur Abbatie Fuldenis sine contraditione competeat, nominandi ad Canonicatum quendam, & Trebandam in Ecclesia Collegiata Sanctorum Petri, & Marcellini in Aschaffenburae Diocesis Moguntinae, toties quoties dictum Canonicatum vacare contigerit, vicissim in perpetuum recipiat.

Religiosa

§. 8. His ergo fideliter concordatis, Nos supradicti Joannes Philippus Franciscus Episcopus, & Dux Herbipolensis Erc. Erc. Et Nos Constantinus Abbas, & Princeps Fuldenis Erc. Erc. pro Nobis, & nostris utriusque Successoribus, sincere promittimus, & data nostra fide, verboque Principis interposito, pollicemur, quod omnes, & singulas Articulas in praesenti Concordia contentas, simul, & quilibet separatim, firmiter & irrefragabiliter observare, nec contra eos

quidquam in perpetuum attentare, aut permittere velimus, ut contra eosdem, ulla via, aut medio quoquoque excogitabili, aliquid per nosros unquam attentetur; quemadmodum etiam per hac supra explicita Concordiae capita, omnes & singulos praeteritos tractatus, vigore harum, cassamus, annullamus, & pro irritis declaramus, iidem, non minus ac liti in Curia Romana hactenus desuper agitata, per expressum in perpetuum revocantur. Hanc praeterea conventionem a summo Pontifice confirmari procurabimus; interim omnia superius conventa, & stipulata, suum robur utriusque inconvulsa, & irrevocabiliter obtineant. Si vero, circa spem, ante obtentam a Santissimo confirmationem, nova desuper orirentur dissidia, concordia haec in nullius partis praedictam quoad allegari. In quorum fidem nos principaliter contrahentes, nomina nostra, & Successorum nostrorum, manu propria hac Concordiae paginas signavimus, & nostris communitari sigillis mandavimus. Herbipoli die vigesima secunda Mensis Decembris Anno eodem, Joannes Philippus Franciscus Episcopus Herbipolensis, Francis Orientalis Dux, Constantinus Similiter Nos, Praepositus, Decanus, & reliqui Ecclesiae Cathedralis Herbipolensis Capitulares; nec non Nos Decanus, ac totum Capitulum Fuldense, pro Nobis, ac nostris utriusque Successoribus, scilicet, ac consensu nostro fuerit edita, prout etiam in eadem hinc omni meliori modo consentimus. In quorum fidem nostra sigilla Capitularia scienter appendi iussimus. Adm ut supra.

Primum re- cessionis transactio- nis caput, quo desinitur Jus Episcopii in Praepositu- rum Holtz- kirchen.

§. 9. Quae vero ad stabilendam hanc novam Concordiam conducere posse videbantur, praevio instituto Hammelburgi, & celebrato per Deputatos Legatos, & Consiliarios utriusque nostrum Conventu, habitaque inter se maturo deliberatione, praepriis vero ex consilio, & consensu utriusque Capituli Ecclesiarum nostrarum, ita porro transigimus, & concordavimus. Primo: Ecclesiae Herbipolensi competat Jus Diocesanum cum omnibus suis effectibus in Praeposituram Holtzkirchen, salva tamen & reservata Praeposito, alioque Ecclesiae Fuldenis Conventualibus ibidem pro tempore commorantibus, exemptione personali, quoad interna, & Regularia, quoquoque in eo loco, ad normam Apostolicarum Constitutionum, erectus non fuerit verus, & formalis Conventus Regularis; cui quidem, dum aliquando fuerit erectus, plenaria conceditur exemptio passiva, quin tamen vel ipsa Fuldenensis Ecclesia, vel praefata Praepositura in Holtzkirchen ullum territorium separatim, ullumve Jus diocesanum cum qualitate Nullius, aut aliam quamcumque jurisdictionem in Clerum, & Populum, sibi arrogare, aut vendicare valeant, sed hoc Jus diocesanum, & jurisdictione, sit, maneatque pro omnia penes Ecclesiam Herbipolensem. Quapropter donec institutus fuerit verus Conventus Regularis, Parochus loci de Holtzkirchen pro tempore exiens, Jus Parochiale, & quae huic jure annexa sunt, tam in Personis Ecclesiasticis & Regularibus ejus Praepositurae, quam in Officialibus, Famulos, alioque Domesticos Praepositurae inhabitantes, nec non, & quidem pro quocumque tempore, in Conductorem, seu Possessorem Molendini spectantis ad Praeposituram, non secus atque in alios suos Parochianos, exerceat.

Secundo ca- pite confir- matus verus concordia super Praepo- situra in Zell.

§. 10. Secundo: Firmas etiam consistere volumus transactiones alias inter Ecclesiam Herbipolensem, & Fuldensem circa Praeposituram in Zell prope Fischeberg a nostris pariter Praedecessoribus Anno millesimo sexcentesimo octogesimo tertio initas, quibus per hanc novam Concordiam nec quidquam sit derogatum; unde eas hoc etiam loco verbo tenus inserendas duximus, sequenti videlicet tenoris: Cum circa Praeposituram in Zella firm prope Fischeberg, ratione confirmationis, ac visitationis Praepositi Fuldenis ibidem existens, certas quasdam differentias, ac contentiones emeruisse conperitur fuerit, placuit eas sequentem in modum componere, & abolere: videlicet, quod ipsa quidem hactenus conclusa confirmatio Praepositi ab Ecclesia Fuldenis pro tempore praesentandi, ac nominandi, intra terminum juris, & per litteras praesentationibus rito conceptas, ab Ecclesia Herbipolensi, ejusdemque Episcopo pro tempore existens, putanda sit per Abbatem, & Principem Fuldensem pariter pro tempore existentem: Fidei tamen Professio non nisi per

Con-

P. O. N. T. A. XII.

Constiturum Ecclesiasticum Fulden. sufficienti mandato instruat, coram Episcopo emittenda, & juramentum ad tramitem Processus Canonici in Nec-praesentati animum praestandum, ac proinde eidem Praeposito nuda, & sola Episcopalis confirmatio impertienda sit, iuxta formam invariabilem sequenti tenoris.

Litterae Confirmationis Praepositi in Zell ab Episcopo Herbipolensi obtinenda.

§. 11. Nos N. N. Episcopus Herbipolensis, Sacri Romani Imperii Princeps, Francis Orientalis Dux Erc. Universus has litteras infrederis, lecturis, seu legi auditis, salutem in Domino. Vacante jam Praepositura Monasterii in Zella prope Fischeberg, & nominati, & praesentati Nobis pro Reverendissimo Principem, ac Dominum Charissimum Amicum Nostrum N. N. Abbatem Fuldensem Sacri Romani Imperii Principem Divo Auguste Archi-Cancellarium per Germaniam, & Galliam Primatem Erc. in Praepositum Devoto Nobis Dilecto N. N. necessarium videbatur pro legitime impedienda Confirmatione, citationem proclamatorem contra omnes, & singulos in hoc negotio interesse habere putantes, & valentes, decernere: decreta istiusmodi citatione, eademque assensu in partem majorem nostra Ecclesiae Herbipolensi, & debite exequuta, & in termino praefixo reproduita, & nemine comparente, qui nominationem seu praesentationem hanc contradiceret, seu quidquam contra nominati personam, vel nominationem, & praesentationem exciperet; Nos dominationem, seu praesentationem de persona N. N. factam, ratam, & gratam habuimus, insuperque auctoritate nostra, per Procuratorem ejus N. N. Constiturum Ecclesiasticum Fuldensem, in Praepositum Monasterii in Zella prope Fischeberg praefecimus, eidemque de eadem per praesens provisionem, prout confirmamus, praefecimus, & instituimus; curam, ac regimen ejusdem Praepositorum in animam suam committentes, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, Amen. Praemisiam tamen prius per dictum Procuratorem, nomine sui Principalis, professione Fidei, & corporali Juramento, subsequenti verborum forma.

Juramentum procuratorio nomine Praepositi in Zell ab Episcopo Herbipolensi.

§. 12. Ego N. N. Constiturarius Ecclesiasticus Fuldenis constitutus Procurator admodum Reverendi, & Prae-Nobilis Domini N. N. nominati, & praesentati in Praepositum Monasterii in Zella prope Fischeberg, bona fide pronunti, & iuro in animam, & nomine mei Principis, ex nunc in antea, quantum Praeposituram administraveram, Submissionem, & reverentiam S. Sedi Apostolicae, Celestissimo & reverendissimo Principi, ac Domino Domino N. N. Episcopo Herbipolensi Francis Orientalis Duci Erc. Domino Deo Clementissimo, & suis Successoribus legitime, & Canonice intrantibus, me exhibiturum; nec ero in consilio, nec in facto, ut vitam sine membrum perdat, vel capiantur mala captio, & consilium, quod mihi crediderint, per se, Nuntios, vel litteras, ad eorum datum me scienter nominatim pando; adjuvor quousq. ero, pro posse, & posse, ad defendendum, & retinendum Ecclesiam Herbipolensem in boni, & Juribus suis, Praepositura mihi commissa salvo; possessiones vero, & bona; maxime immobilia, & allodia, ad dictam Praeposituram spectantes, & spectantia; non vendam, non donabo, non impignorabo, neque de novo infeudabo, nec alio modo alienabo, absque Decreto Celestissimi Herbipolensis. Bona autem dictae Praepositorum inutiliter dispersa, pro viribus recuperabo, & recuperata conservabo; & alias in omnibus, & per omnia praefata Praepositorum administratione fideliter goram, & exercebo, uti salubritas, & serventibus potero; salvo tamen Regulari, & consueto Juramento Capitulari, Celestissimo & Reverendissimo Principi ac Domino Domino Abbati meo Fuldeni N. N. Domino meo Clementissimo praestito; si me Deus adjuvet, & haec Sancti Dei Evangelia, quo his manibus propriis tango. In quorum omnium Fidem, & Testimanium praesentem litteras feri, Sigillisque Officii nostri Vicariatus, quo ad praesent utimur, iussimus apponere communitari. Datum & Anno Arce dicta Marientberg prope Herbipolens Anno Erc.

§. 13. Et quod Praepositus, ubi forte ex redditi-

bus, ac preventibus Praepositurae Zellensis, cum ejus notabili detrimento & damno, quidquam auferri contigerit, teneatur id ipsam, ad vindicationem, & mantentionem communi ope praestandam, & exhibendam, utriusque Ecclesiae, Herbipolensis nimirum, ac Fuldenis, al tenorem Juramenti religiosum se denuntiare. E contra vero Ecclesia, Herbipolensis Bullar. Rom. Bened. XIV. Tom. IV.

in hoc solo, & simplici jure confirmandi conquiescat, & a visitatione ejus Praepositura, necnon Parochi, ac loci de Zel, anno superiori instituta, penitus desinat, neque Ecclesiae Fuldenis in Visitacione ejusmodi, aut alius Juribus in sequelam Visitacionis competentibus, Institutione Parochi, & in Ecclesiastica, ac temporalis ejus Loci jurisdictione, ullam inchoat impedimentum, aut praedictum aliquid inferat; sed liberum sit praefato Principi Fuldeni, prout visum fuerit, Praepositum visitare, & in praedictum Locum, ac Parochiam, Ecclesiasticam ac temporalia quaecumque Jura, absque ulla Ecclesiae Herbipolensis turbatione, exercere.

§. 14. Quo vero magis praecaveantur quaecumque Limites jurisdictionis utriusque Ecclesiae, & ut apparet, quousque hujus Concordiae extendatur, atque exerceri possit, & debeat, ex ea parte, qua maxime contentum habet Episcopatum Herbipolensem, placuit: Tertio Sequentes Parochiales Ecclesiae, una cum Filialibus ad eas pro tunc spectantibus, necnon Praefaturas in extremis Abbatie finibus partis cis-amnensis recenfere, & pro terminis, ac finibus Diocesis Fuldenis constituere: sunt autem eae, quae sequuntur, Parochiae, VVarmannsdorf, Dippach, Hundsfeld, Hammelburg, Thulba, Gerod, Pfirchkenau, cum parvo Pago Eckards, Motten, Hetfen, Batten, Schvarzbach, Geufmar, Schleida, Craniecken, Praefectura Fischeberg, & Saltungen, cum suis Parochiis sitis intra eorumdem Territorium; porro Parochiae VVelter, Lengsfeld, Satriapia Vacha, cum suis itidem Parochiis, inque ejus Territorio sitis; praeterea Parochiae Mansbach, Oberhausen, Eiterfeld, Buchenau, Neukirchen, VVerda, Rothenkirchen, Langfch-VVartz, Iidem & Episcopalis.

§. 15. Quarto: Praefectura vero Lichtenberg, & Sondheim, quae sunt de proprietate Ecclesiae Fuldenis, hodiecum vero, pignoris loco, a Saxonia Principibus detinentur, necnon quaecumque alia Feuda Fuldenis in Territorio Herbipolensi de facto existentia, & Augustanae Confessionis pro nunc addicta, quotiescumque ac, seu illas, eventiente casu vel resolutionis, vel consolidationis cum Dominio directo Fuldeni, ad Fidem Catholicam reverti contigerit, Jurisdictioni Diocesanae Herbipolensis Ecclesiae perpetuo ascripta sint; salvo tamen in praefatis locis, ac Praefecturis sublimi Territoriali, ac Patronatus Jure. Eadem Jurisdictione, seu Jus Diocesanum, pro casu reversionis ad Fidem Catholicam, sit penes Ecclesiam Herbipolensem in Parochia, & Filialibus, totoque districtu Nobilium de Thann quomodolibet ad eos spectantibus, aut ab ipsis huc usque possidentibus; similiter in districtu Nobilium de VVeyhers, qui passim sub nomine Parochiae Gerfeldensis venire solent; cum expressa tamen reservatione Jurium temporalium in duobus hisce locis Fuldeni Ecclesiae competentium. Porro in Praefectura Schvarzenfels Domini Hasslo-Castelani, quoad Parochias intra eandem sitas, item in Schluchtern, necnon in his locis, VVineheim, Ochental, Heckmuhl, Volckerstexler, Platz, VVolfsmaucker, & in Zeitloff, denique in omnibus & singulis locis, ac Parochiis Augustanae Confessionis pro nunc addictis, & Territorio Fuldeni partis cis-amnensis circumquaque non inclusis, sed in consensu utriusque Principatus existentibus, quaeque ante dissidia Religionis, ad Diocesium Herbipolensem spectasse asseruntur, etiam si sint Feuda Fuldenia, reversionis ad Fidem Catholicam existente casu, idem Jus Diocesanum Herbipolensi competat Ecclesiae: iis solum locis exceptis, quae supra tertia stipulatione, intra limites Diocesis Fuldenis nomine tenus posita, & recentia fuerunt.

§. 16. Quinto: Ab undecim Parochiis, ad Capitulum Rurale Carolostanum olim, prout asseritur tunc est, majori ex parte spectantibus, earumque Filialibus in Territorio Fuldeni existentibus, tam quoad Personas Ecclesiasticas, quam Laicales, videlicet a Parochiis Hundsfeld, Eschenbach, Hammelburg, Dippach, Uter-Erthal, Scondra, Leuchtershaeh, Bruckenam, VVeyhers, Dittershausen, & Poppenhausen, Episcopus Herbipolensis Jure perpetuo ab Apostolica Sede sibi delegato, & non aliter, facultatem habeat recipiendi appellationes in casibus de Ju- B 2 re

Quintum hoc Caput inferius reprobatur.

re permissis, & a sententiis in quibuscumque causis ad Forum Ecclesiasticum pertinentibus, in Consistorio, vel alio quocumque iudicio Ecclesiastico Fuldensi, superiori videlicet, non subalterno, prolatis: Sic tamen, ut omnino liberum sit predictarum Parochialium incolis omnibus & singulis, appellare, vel ad Curiam Ecclesiasticam Herbipolensem, ut presertim, vel ad Nuntiaturam Colonientem, vel, si libuerit, nullo interposito medio, ad ipsam Sedem Apostolicam: Neque fas sit earumdem Parochiarum Incolas ulatenus impedire, directe, vel indirecte, quominus ad Herbipolensem Curiam appellationes interponant. Ceterum per ea, que sive de Juribus Patronatibus, sive Territorialibus, & aliis quibuscumque temporalibus, in premissis, ex una alterave parte adducta fuerunt, cum ad presentem concordiam per se minime pertineat, nemini quidquam novi concessum sit, neque ademptum.

Referatur beneplacitum Apostolicum.

§. 17. Nos itaque Carolus Philippus Episcopus Herbipolensis, &c. &c. Et Nos Amandus Abbas, & Princeps Fuldensis &c. &c. Que in premissis utraque ex parte maturo consilio, & plena deliberatione, pro publica Ecclesiarum Nostrarum utilitate, tranquillitate, & animarum salute, inter Nos conventa, & stipulata fuerunt, pro Nobis, & Successoribus Nostris, integerrima fide, verboque Principis interposito, quoad omnes singulos articulos, firmiter & religiose servare promittimus, & pollicemur, neque ut his quacumque via, aut medio per Nostrum quocummodo contraveniatur, aut contra ea aliquid unquam attentetur, ulla ratione permittemus. Ipsam vero presentem Concordiam, ut ei debitum robur accedat, etiam a Summo Pontifice confirmari omni, & indilato studio procurabimus. Si vero, citra spem, ante obitum a Sanctissimo confirmationem, nova super his diffidia orientur, Concordia hac in nullius Partis prejudicium in iudicio queat allegari. In quorum fidem Nos principaliter contrahentes, nomine Nostro, & Successorum Nostrorum, manu propria has Concordias paginas signavimus, & nostris communiri sigillis mandavimus. Herbipoli die vigesimo quarto mensis Julii millesimo septingentesimo quinquagesimo primo. Fulde die vigesimo septimo mensis Julii anno eodem. Carolus Philippus Episcopus Herbipolensis Francie Orientalis Dux. Amandus Abbas, & Princeps Fuldensis. Loco sigilli Episcopi Herbipolensis, Loco sigilli Abbatis Fuldensis. Similiter Nos Prepositus, Decanus, & reliqui Ecclesie Cathedralis Herbipolensis, necnon Nos Decanus, ac totum Capitulum Fuldense, pro Nobis, ac Nostris utrinque Successoribus, palam confitemur, quod hac Concordia cum consilio, scitu, ac consensu nostro fuerit erecta, prout etiam in eadem, hinc omni meliori modo consentimus. In quorum fidem nostra sigilla Capitularia scienter apprimi iussimus. Actum ut supra. Loco sigilli Capituli Herbipolensis. Loco sigilli Capituli Fuldensis.

Tota omnia auctoritate Apostolica firmiter, exceptis que quinto capite continentur.

§. 18. Cum autem, sicut eadem petitio subjungebatur, ea, que a Sede Apostolica approbantur, & confirmantur, firmiter subsistere soleant: quapropter Carolus Philippus Episcopus, ac Amandus modernus Abbas prefati plurimum cupiant Concordiam huiusmodi, & in eis contenta quacumque, ad hoc ut illa serventur exactius, per Nos & Sedem Apostolicam, ut infra, approbati, & confirmari: quare pro parte dicti Caroli Philippi Episcopi, & Amandi Abbatis prefatis Nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus eorum, ac Episcopi Herbipolensis, necnon Abbatis prefati Monasterii pro tempore respective existentium, quieti & tranquillitati in premissis opportune providere, ipsosque specialis gratie favore prosequi de benignitate Apostolica dignaremur: Nos igitur, qui, quantum cum Domino possumus, litibus obviare, ac diuturnam pacem, mutuaque amicitiam inter Ecclesiasticas Personas, presertim Pontificali Dignitate insignitas, non tantum promovere, sed & stabilire, sinceris desideramus affectibus, Carolo Philippo Episcopo, ac Amando Abbati prefatis specialem gratiam facere volentes, eosque, & eorum singulares Personas a quibusvis suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quovis occasione, vel causis latis, si quibus quomodolibet innodat existunt, ad effectum presentium tantum consequen-

dum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, Concordiam prefatam, & in ea contenta quacumque, ac prout illam concernit, desuper consecutum Instrumentum publicum, non tamen illius Quintum Caput, seu Quintum Paragraphum in prefato Instrumento esaratum, quod Nos nullo modo approbare intendimus, immo ipsum Caput Quintum, seu Paragraphum Quintum, presentium tenore omnino cassamus, & abolimus, perinde ac si nunquam tractatum, nec stabilitum, neque in Instrumento prefato conscriptum fuisset; Apostolica auctoritate, earumdem tenore presentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illique perpetue, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur, vim, & efficaciam adicimus, omnesque & singulos tam juris, quam facti, & solemnitarum, aliisque quantumvis substantiales defectus, si qui desuper quomodolibet intervenierint in eisdem, supplemus; ac Concordiam huiusmodi ab ipsis modernis & pro tempore existentibus Episcopo Herbipolensi, ac Abbate prefati Monasterii, perpetuo observari, nec illam ullo unquam tempore a quocumque auctoritate surgente, ac honore, & preminencia fulgente, immutari, innovari, aut reformari posse vel debere.

PONT. A. XIII.

Decreta.

Derogatio contraria.

Sanctia.

§. 19. Præsentis quoque semper, & perpetuo validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & sic ab omnibus censei: Et ita quocumque Judices Ordinarios, vel Delegatos, quavis auctoritate fungentes, etiam Casuarum Palatii Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesie Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, distæque Sedis Nuntios, & alios quoslibet, quavis prærogativa, & privilegio fungentes, & iudicari, & definiti debere; & quidquid fecus super his a quocumque auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit, attentari, irritum & inane decernimus.

§. 20. Non obstantibus quibusvis etiam in Synodalibus, provincialibus, universalibusque Conciliis editis vel edendis, specialibus, vel Generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictæ Ecclesie Herbipolensis, ac Monasterii, & Ordinis præfatorum, etiam Juramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Litteris Apostolicis, in contrarium præmissorum forsitan quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis, quibus omnibus & singulis, etiam si de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua mentio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, eorum tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata, inserti forent, eidem presentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, latissime, & plenissime, ac specialiter, & expresse hac vice dumtaxat harum serie derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem quod prefatum Quintum Caput, seu prefatus Quintus Paragraphus, ejusdem Concordiæ, non solum minime approbatum, seu minime approbatus, sed omnino cassatum, sive cassatus remaneat, & pro non scripto habeatur.

§. 21. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostre abolitionis, intentionis, cassationis, abolitionis, approbationis, confirmationis, roboris adjectionis, defectuum suppletionis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare presumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem An. Dni. 1808. Incarnationis Dominicæ Millesimo septingentesimo quinquagesimo secundo, Kalendis Octobris Pontificatus Nostri Anno Tertiodecimo.

Expedita in Cancellaria Apostolica.

PONT. A. XIII.

ABBATIA FULDENSIS

In Episcopatum erigitur, cum omnibus juribus, & prærogativis, præservato tamen statu Regulari; ita ut idem Episcopus, & Abbas Fuldensis sit, & nuncupetur.

BENEDICTUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

Ad perpetuam rei memoriam.

Summi Pontificis est Sedes Episcopales erigere, cum Ecclesiis dignitas, & divini cultus ratio id possulent.

Referatur insignes prærogative Abbatie Fuldensis.

IN Apostolicæ Dignitatis apice, Divina sic disponente voluntate, cui obediunt omnia, meritis licet imparibus, constituti, omnes Dominicæ Agri partes, quasi de montis vertice, incipimus, ac speculamur, ut quid Ecclesiarum omnium conditioni, decori, & firmamento conveniat, didicimus: Eaque propter, Decessorum Nostrorum vestigiis inherentes, novas quandoque plantare, atque erigere Episcopales Sedes, quandoque vero Monasteria insignia, servata tamen in eis Regulari observantia, Episcopali dignitate & honore condecorare opportunum ducimus, ut uberior inde Dominicæ Agri cultus & messis exsistat, ac Monasticus Ordo clarius floreat, pax ac concordia cum finitibus servetur, & quod potissimum est, Catholicæ Fidei nomen in Civitatibus, in quibus illustres Personæ resident, splendidius appareat, illarumque Præfules dignioribus titulis illustrentur, & condignis favoribus attollantur.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, Insigne Monasterium, Abbatia nuncupatum Fulden. Ordinis Sancti Benedicti, a Sancto Bonifacio in Buconia fundatum, Sedis Apostolicæ immediate subiectum, quod suam Civitatem, cum Seminario Alumnorum, ac Academia Studii Generalis inibi existentibus, ac Territorium separatim, quamplurima loca, Præposituras, & Oppida, cum nonnullis Sæcularibus, & Collegiatis Ecclesiis, ac non exiguo Parochialium Ecclesiarum circumquaque positum numero, sub se continens, habet, & in quo abundantissimum Monachorum, sub una eademque Disciplina, & Regulari Observantia aliter numerus, ex quibus tendenti ad minimum quotidiana Divina officia, tam in Choro, quam intra Ecclesiam sacra peraguntur, ac decore, & cujus Monasterii fructus, redditus, & proventus ad tercentum viginti florenos in Libris Cameræ Apostolicæ taxati reperiuntur; ejusdemque Monasterii Abbatis (qui etiam, sicut pariter accepimus, Sacri Romani Imperii Princeps, ac Charissimæ, & Bohemæ Regiæ Illustris, Charissimi in Christo Filii Nostri Francisci Romanorum Regis in Imperatorem electi uxoris, ac etiam pro tempore existentis Romanorum Imperatricis Archicancellarius, ac per Germaniam, & Galliam Primas existit, quique jurisdictionem quasi Episcopalem, tam in Civitate prefata, quam toto Territorio, aliisque sibi subiectis Locis, Præposituris, & Oppidis prefatis, non tamen in eis, que sunt Ordinis, exercet) electio ad pro tempore existentes quatuordecim ejusdem Ordinis expresse prepositos Monachos Capitulares tantum, videlicet Decanum, qui etiam Præpositus S. Andree in Monte novo nuncupatus prope Fuldam, ac prima post Abbatialem Dignitatem existit, & continuo in Præpositura ejusdem Sancti Andree dicti Ordinis eidem Monasterio contigua residet, ac octo Præpositos in aliis octo Monasteriis, seu Præposituris ejusdem Ordinis, a primodicta tamen Monasterio dependentibus, in locis distitis extra primodictum principale Monasterium degentibus, eisque præfidentes, atque in contubernio sociorum Regularium, præter spirituales Officia, annexam jurisdictionem, nomine atque auctoritate Abbatis Fuldensis, administrantes, necnon alios quinque prefati Ordinis respective Monachos Capitulares, non tamen Præpositos, quorum ex eis unum Regularis Disciplina, ac Chori in Monasterio primodicti Præsidentem Capitularem, ac semper apud prefatum Decanum, reliquos vero quatuor Monachos Capitulares, & non Præpositos, continuo una cum ipsis Præpositis, tanquam eorum focios & commensales, cum debita tamen erga eos reverentia & subiectione, respecti-

ve commorantes, & permanentes, Concordatis Germaniæ inibi vigentibus, spectat & pertinet quamplurimum propterea eximius gaudebat prærogativis.

§. 2. Nos igitur attentis tot tantisque, quibus Monasterium primodictum eminet meritis, illius Abbatiam, in Cathedrali, & Episcopalem, ut infra, erigere cupientes, Motu proprio, non ad aliquem super hoc oblatam petitionis instantiam, sed ex certa scientia, meraque deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Ecclesiam Abbatialem prefatam, firmis tamen semper in ea remanentibus, inibi que semper vigentibus omni statu, qualitate, denominatione, & omnimoda essentia Regularibus; ita ut in posterum ut prius Regularis nunquam esse desinat, in Cathedrali, & Episcopalem, quæ ut antea Sedes Apostolicæ immediate subiecta, ac Regularis exsistat, Ecclesiam, Apostolica auctoritate, tenores presentium, perpetuo erigimus & instituiamus, ac nomine, titulo, & honore Episcopali decoramus, ac pro tempore existentes primodicti Monasterii, Abbates, in veros Præfules, & Episcopos Fulden. declaramus; nec non quod pro tempore existens ejusdem Ecclesie per Nos, ac præsertim, in Episcopalem erectæ Episcopos, semper imposterum non tantum Episcopus, & Abbas Fuldensis denominari, sed etiam verus ejusdem Ecclesie Episcopus cum omnibus insignis Episcopalis, privilegiis, honoribus, & prærogativis Episcopis debitis, & concessis, ac juribus, & jurisdictionibus in Clerum Sæcularem, & Regularem, ac Populum tam Civitatis prefatæ, quam totius Territorii, ac Ditionis, & Diocesis Fulden. & facultatibus, præminentiis, gratiis, favoribus, & Indultis realibus, & personalibus, ac mixtis, quibus aliæ Ecclesie Episcopales, eorumque Præfules quomodolibet, non tamen titulo oneroso, seu ex indulto, aut privilegio particulari, utantur, fruuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere possunt, & poterant, verusque infimus Abbas Regularis Fuldensis, cum omnibus suis Abbatialibus juribus, honoribus, præminentiis, prælationibus, & prærogativis universis; quibus de presenti gaudet, vere, realiter, & cum effectu existere, ipseque in Litteris Apostolicis tam gratiam, quam justitiam, separatim, seu utramque mixtim concernendis, imposterum expediendis, Episcopi infimus & Abbatialis Fuldensis titulo, ac nomine decreti, ac vocari, sique idem inscribi, quodque occurrente ejusdem Ecclesie in Episcopalem, per Nos, ut præsertim, erectæ ac Monasterii primodicti vocatione, futurus illius Episcopus, & Abbas, nullo in eius electione innovato ordine, eodem modo & forma, ut prius, per dictos Decanum, & alios tredecim Monachos Capitulares prefatos, qui tantummodo vocem activam, & passivam in electione prefata, ut prius, habere possunt, eligi.

§. 3. Ita tamen, ut sequuta, ut præsertim, ejus in primodicti Monasterii Abbatem Canonica Electione, etiam Episcopus Fuldensis electus remaneat, ac propterea Confirmationem electionis prefatæ, ut prius, una cum provisione Ecclesie Episcopalis per Nos, ut præsertim, erectæ, ac Monasterii Fuldensis, a Sede Apostolica petere, & obtinere respecti- ve debeat, & teneatur: Cum hoc etiam, quod uti Episcopus & Abbas Fuldensis, jurisdictionem suam Episcopalem infimam & Abbatialem Diocesanam in eisdem Locis, Ecclesiis, & Personis, ac prefato Clero tam Sæculari, quam Regulari, ad præfens Territorio Fuldensi subiectis, & juxta Concordiam inter Venerabilem Fratrem Nostrum Carolum Philippum modernum Episcopum Herbipolensem, ac Dilectos Filios Capitulum, & Canonicos Ecclesie Herbipolensis ex una, & Venerabilem etiam Fratrem Nostrum Amandum Episcopum Themiscirensensem in partibus Infidelium, & modernum primodicti Monasterii Abbatem, quem propediem ad prefatam Ecclesiam Fuldensis per Nos in Episcopalem, ut præsertim, erectam transferre intendimus, ac Dilectos quoque Filios Capitulum Regulare primodicti Monasterii ex altera partibus initam, & nuper per Nos Apostolica auctoritate prefata approbatam, & confirmatam salva tamen & illæsa semper remanente præcedentia, favore prefati moderni, & pro tempore existentis Episcopi Herbipolensis, illi que Sedes Episcopalis, eis uti antiquioribus, debita, exercere

ANNO 1752.

Nec non eligentia, ac electionis fore orna.

Adeo ut non electionis, sed Fuldensis Episcopus & Fuldensis Abbas eligatur.

ANNO 1752.

edere valeat, ac firma etiam permanente præfata taxa...

Episcopium Cathedralis & Capitulum Regulare deligatur.

§. 4. Quodque Episcopium, pro Episcopi, & Abbatibus Fuldenfis pro tempore existentis residentia, & habitatione...

Residentia per Capitulum modo præfata.

§. 5. Ad hoc autem ut ipsi Ecclesiæ per Nos in Episcopalem, ut præfertur, erectæ splendidiore decore inferviat...

Pœnitentiarii & Theologi munus quibusdam demandandum.

§. 6. Pro Pœnitentiarii vero & Theologi respectivo munere, ad formam Concilii Tridentini, in præfata Ecclesiâ explendo...

non tamen Capitulares, præfati tamen Ordinis expressè professos, in primordiale Monasterio, ac apud eandem Ecclesiam continuo degentes, & residentes...

PONT. A. XIII.

Decano, & Præposito, conceditur usus Mitra, & Annuli...

§. 7. Uterius, modernis, ac pro tempore existentibus Decano, & octo Præpositis tantum...

Clausula, & Decretis,

§. 8. Præsentis quoque Litteras semper & perpetuo validas & efficaces esse & fore, nec ulloquam tempore de subreptionis, vel abreptionis, aut nullitatis, seu invaliditatis vitio...

Derogatur contrariis,

§. 9. Non obstantibus quibusvis etiam in Synodalibus, Provincialibus, Generalibusque Conciliis editis, vel edendis specialibus, vel generalibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac primordiale Monasterii, & Ordinis præfati, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus...

Sancita præfata,

§. 10. Nulli ergo omnino Hominum liceat hanc paginam Nostrarum ecclesiasticis, institutionibus, declarationibus, decretis, concessionibus, mandatis, voluntatis, ac

PONT. A. XIII.

Die 5. Octobris 1752.

ac indulti; & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Bli. Petri & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum.

Expedita in Cancellaria Apostolica.

V. HERBIPOLENSIS

Episcopus honorificis præfandæ sibi Crucis, usque Pallii prærogativis honestatur, sub certis modis, ac conditionibus.

BENEDICTUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Premium Provida S. Sedis in Jurisdictione, & honorificis ad ministratio.

ROMANA Ecclesiâ, omnium Ecclesiarum Mater & Magistra, concessum sibi a cælesti sponso Jesu Christo supremum auctoritatis & dignitatis principatum, ita semper in omnes Catholici Orbis Ecclesias...

Tus præfandæ Crucis, & Pallii usus, præcipua honoris insignia.

§. 1. Porro inter præcipua Sacerdotalis honoris insignia, quibus diversæ per Orbem Ecclesiæ, earumque Antistites, ab Apostolica Sede decorari meruerunt, & Sacri Pallii usus, & jus præferendi Sandissimæ Crucis signis merito numerantur. Illud siquidem a Romano Pontifice, vel ex ejus auctoritate duntaxat, solemniter benedictum, & prope Corpus Beatissimi Apostolorum Principis religiosi cura adstratum, indeque ad enixas postulantium Antistitum preces desumptum, si cui utendum, induendumque conceditur, peculiare quodam sacri fœderis vinculum inter ipsum, & Romanum Pontificem, ejusdem Beati Petri Successorem, specialis sacramenti interpositione firmatum significat...

Ritus servandi solitus in concedendo Pallio, ejusdem insignis significatio.

Herbi-polensis Ecclesiæ ampliatum, ejusdem Antistitem, Capitulum, Cleri decore.

§. 2. Cum itaque Herbi-polensis Ecclesiæ Provincie Moguntinæ in Superioribus Germaniæ partibus constituta, jam usque ab octavo Ecclesiæ sæculo per Sanctum & Buchardum Episcopum ex auctoritate Apostolicæ Sedis fundata & erecta, singularibus prærogativis ditata, amplissimæque Diocesis jura dans plurimum egreriorum Antistitum, & Clerorum, ex conspicuo, ac numerofo Capitulo, & Alora, insignium Virorum virtute, admodum illustrata fuisse dignoscatur; nunc autem existens Venerabilis Frater Carolus Philippus Herbi-polensis Episcopus suorum illam ornare pergat præstantia meritum, pluribusque editis erga Nos, & Apostolicam Sedem, fidei, & observantiæ argumentis, amplioribus Pontificiæ liberalitatis favoribus se dignum exhibeat...

beat: Nos, attentis præmissis, & præsertim quod ipse Carolus Philippus Episcopus, Ecclesiasticæ pacis studio, plurimum contulit ad extinctionem veterum Herbi-polensium, & controversiarum, quæ jampridem inter ipsam Herbi-polensis Ecclesiam, & Curiam, ac pro tempore existentibus Episcopis Herbi-polensibus, ex una, in concordiâ & Fuldense Monasterium, Abbatem alias nuncupantem Cathedram erexitur & instituitur, ejusque Abbates etiam pro tempore existentes, ex altera, partibus, agitatur fuerunt, honesta inter ipsum, & dicti Monasterii Abbatem Concordia inita, quam Nos per alias Nostras Litteras, cum quibusdam restrictionibus, & moderationibus, approbavimus & confirmavimus. Cumque hujusmodi restrictiones & moderationes, etiam circa quædam potissimum capita versentur, quæ idem manent, Episcopus in favorem Ecclesiæ & Curie sue, admitti, ac respective concedi & firmari exoptaverat, ideoque quum sit illas alicuius indulti, & beneficii concessione pensari. Motu proprio, & certa scientia, eundem Carolum Philippum Episcopum a quibusvis, suspensionibus, & interdictis, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innovari existit, ad effectum præsentium tantum consequendum, harum favore abfolventes, & abfolutum fore consentes; eidem Carolo Philippo Episcopo, ut Ipse, & ejus Successores Ecclesiæ Herbi-polensis Præfules pro tempore existentes, de cetero perpetuis futuris temporibus sacrum Pallium in solemnitatibus & functionibus in Pontificali Romano descriptis induere, & gestare, ac etiam Crucem, ad instar Archiepiscoporum, ante se elevari & gestari facere, in dicta Herbi-polensi Civitate & Diocesi duntaxat, & in alibi omnino, si ve in alienis Diocesis, si ve in Sacri Romani Imperii Comitibus, si ve in quibusvis aliis locis Episcopo præfato non subiectis, etiam si Ordinariorum Locorum licentia ad id accederet, nec etiam in dicta Civitate & Diocesi Herbi-polensi, in præsentia alicujus ex Sacri Rit. Eccl. Cardinalibus, vel Nostris & ejusdem Sedis Apostolicæ ordinarii aut extraordinarii Legati, seu Nunciis, vel Archiepiscopi Moguntini, nisi de eorum respective consensu, sub gratia & concessionis hujusmodi nullitate, & dammodo, quoad Pallium prædictum, tam ipse Carolus Philippus, quam illius Successores Herbi-polenses Episcopi pro tempore eligendi, illud ab eadem Apostolica Sede, servatis de jure, vel consuetudine servandis, postulare, & consueto fidelitatis debita sacramento edito, accipere, aliisque in similibus observari solita adimplere teneantur; ac denique, salvo in omnibus jure Metropolitico Ecclesiæ Moguntinæ, illiusque Archiepiscopi pro tempore existentis, & nihil immutato præcedentiæ ordine inter ipsos Episcopos Herbi-polenses, atque Episcopos, si ve ejusdem, si ve alterius Provincie, hætenus de jure, usa, aut consuetudine, in quibusvis functionibus, concessibus, aut Comitibus servari solito; hujusmodi Pontificis honoris Insignia uti, libere, & licite possint & valeant, de Apostolica auctoritate plenitudine, tenore præsentium, concedimus & indulgemus.

Hujus capitula quædam Herbi-polensibus favorabilis, re præferenda Crucis donantur, sub certis conditionibus, & reservationibus.

Episcopus ipse, ejusque Successores uti Pallii, & iure præferenda Crucis donantur, sub certis conditionibus, & reservationibus.

Premissorum similitudo.

§. 3. Decernentes easdem præfatas Litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, ac nec unquam sub quibusvis generalibus similibus, vel dissimiliis gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus, aut aliis contrariis dispositionibus comprehensas, sed tamquam in præmissarum moderationum compensationem, ut supra, concessas, semper ab illis exceptas esse, & fore, ac censeri, ac dicto Carolo Philippo Episcopo, ejusque Successoribus dictæ Herbi-polensis Ecclesiæ Præfules pro tempore existentibus, perpetuo suffragari, nec non ab ipsis respective in omnibus & per omnia observari, sicque, & non alias, per quoscumque Judices, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vice-Legatos, didicæque Sedis Nuncios, judicari & desiniri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter judicari, aut respective attestari contigerit. Non obstantibus Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis contrariis, & derogatis.